О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 34949

гр. София, 10.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 17 състав,** в закрито заседание на 10.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

като разгледа дело номер **10817** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 във вр. с ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба с вх. № 30589/27.08.2026 г. на М. В. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. В. Е., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-004324/20.08.2026 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) – „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца“.

С отделна молба, постъпила чрез административния орган на 01.09.2026 г., докладвана на съдия-докладчика по настоящото дело на 10.09.2026 г., е направено особено искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед на основание чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК.

В искането се твърди, че предварителното отнемане на СУМПС причинява и би продължило да причинява на жалбоподателя значителни и трудно поправими вреди. Поддържа се, че лишаването му от възможността да управлява МПС възпрепятства упражняването на трудовата му дейност, поражда риск от прекратяване на трудовото правоотношение и загуба на доходи и ограничава свободното му придвижване. Сочи се още, че основанието за прилагане на мярката е отпаднало, тъй като за автомобила е сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ и регистрацията му е служебно възстановена, а жалбоподателят не е собственик на превозното средство и не е адресат на задължението за неговото застраховане.

Прави искане съдът да спре предварителното изпълнение на оспорената заповед до приключване на производството по оспорването с влязъл в сила съдебен акт.

Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези, ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално

допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чиито права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.
Разгледано по същество, същото е основателно.
От данните по административната преписка се установява, че на 19.08.2026 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение серия GA № 5596454 за това, че на същата дата около 17:33 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от пл. „Руски паметник“ към [улица], жалбоподателят е управлявал лек автомобил „С. Ц3 П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. В. В., който не е регистриран по надлежния ред поради служебно прекратена на 18.08.2026 г. регистрация на основание чл. 143, ал. 10 ЗДвП след уведомление от Гаранционния фонд за липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, за което е предвидено наказание по чл. 175, ал. 3 ЗДвП.
С обжалваната заповед на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.
От представеното свидетелство за регистрация на МПС, част I, се установява, че собственик на автомобила е В. В. В., а не жалбоподателят. От приложената застрахователна полица № BG/02/126002918555 на ЗД „Бул Инс“ АД и удостоверението на Гаранционния фонд от 27.08.2026 г. се установява, че за автомобила е налице валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с начало на покритието 19.08.2026 г. в 19:15 часа и край на покритието 18.08.2027 г. в 23:59:59 часа. В представената от административния орган справка от АИС – КАТ е отразено служебно възстановяване на регистрацията на автомобила на 19.08.2026 г. по чл. 143, ал. 10 ЗДвП при уведомление от Гаранционния фонд за валидна застраховка „Гражданска отговорност“.
Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед, а подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка – чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Според чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно – при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК. Предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Преценката на съда е върху променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.
Както последователно приема актуалната практика на Върховния административен съд – вж. напр. Определение № 533/19.01.2026 г. по адм. дело № 12298/2025 г., Определение №

1738/16.02.2026 г. по адм. дело № 1267/2026 г. и Определение № 1661/13.02.2026 г. по адм. дело № 979/2026 г. и др. – при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали ограничението върху правната сфера на адресата остава съразмерно на защитимия обществен интерес.
Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП има преустановителен и превантивен характер. Тя не представлява санкция за вече извършено административно нарушение, а е насочена към осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Поради това и предварителното ѝ изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност.
В конкретния случай състоянието, обусловило служебното прекратяване на регистрацията на МПС – липсата на валидна застраховка „Гражданска отговорност“, е преодоляно още на 19.08.2026 г., след извършването на проверката, като за автомобила е сключена валидна застраховка и регистрацията му е служебно възстановена. При тези обстоятелства продължаващото предварително изпълнение на мярката не осъществява преустановителната ѝ функция, тъй като противоправното състояние вече не съществува.
В този смисъл са и изводите на ВАС, че когато към момента на преценката по искането за спиране са настъпили факти, от които следва, че защитимата от закона цел е реализирана, предварителното изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност.
Искането е мотивирано и с твърдения за значителни и трудно поправими вреди в личен и професионален план. Макар затрудненията, произтичащи от невъзможността за управление на МПС, по принцип да представляват обичайна последица от приложената мярка, те не могат да бъдат разглеждани изолирано от конкретно установеното отпадане на опасността, която предварителното изпълнение цели да предотврати.
При така установеното съдът намира, че в конкретния случай са налице нови обстоятелства – сключване на валидна застраховка и служебно възстановена регистрация, които водят до извод, че предварителното изпълнение не реализира преследваната от закона цел. В тази фактическа рамка продължаването на изпълнението би довело до засягане на правната сфера на жалбоподателя в степен, която е несъизмерима с вече защитения обществен интерес.
Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК, вр. чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-004324/20.08.2026 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, до произнасяне на съда с влязъл в сила съдебен акт по спора.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.
Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: